

SPIJKERHART

Komedie in acht scènes

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPIJKERHART** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SIMON SPIJKER - directeur van Weduwe Spijker en Co in kisten en kratten

AMANDA SPIJKER - zijn echtgenote, voorzitter van de Dames voor Daklozen

CO KRAMER - zijn trouwe chef productie en niet altijd even stille vennoot

MEVROUW MUIS - zijn onmisbaar geheugen en latent verliefde secretaresse

KATJA - zijn jongste aanwinst voor zeer eenvoudig kantoorwerk

HANS - zijn stagaire industrieëel ontwerper met grote ideeën en klein spraakgebrek

DECOR:

Een vrij rommelige werk- en kantoorruimte boven een werkplaats. In de achterwand bevindt zich een raam geblindeerd met jaloezieën. Rechtsachter een doorgang naar de trap naar beneden. Bij het openen van deze deur kunnen geluiden van machines hoorbaar zijn. Links een toegang tot de eigen kamer van meneer Spijker. In het midden, haaks richting achterwand, staat een burotafel. Links en rechts kantoorstoelen. Rechts een bescheiden tekentafel. Links een opstelling van modellen kratten en kisten, die de firma maakt. Aan de wanden diverse reclameaffiches. Ergens hangt een portret van een mevrouw in degelijk zwart. Tussen de scenes kleine changementen eventueel uit te voeren met open doek. Pauze aanbevolen tussen vijfde en zesde scene.

EERSTE SCENE

Aan het einde van een werkdag. Muis zit op haar plaats, links aan het bureau. Zij is vormelijk gekleed. Co achter de tekentafel heeft een veelgedragen ribstoffen pak aan. De telefoon gaat.

MUIS (*neemt op*): Wéduwe Spijker en Co. Met mevrouw Muis. Ah, goedemiddag, meneer van Toren, wat kunnen wij voor u noteren?.. Extra korting? Maar u hebt toch al een heel aantrekkelijk percentage!... Daar moet meneer Spijker over beslissen. (*van links komt Simon op, hij draagt een net maar fantasieloos kostuum. Hij is moe en achter adem. Hans volgt hem op een rondleiding. Hans gaat sjofel maar op een vrolijke manier artistiek gekleed. Hij heeft een levendige fantasie, stottert licht maar heeft daar geen problemen mee*) Meneer Spijker..... een moment... (*hand op de hoorn, Simon kijkt vragend*) Van Toren, over een hogere korting. (*Simon gebaart dat hij er niet is*) Hij is afwezig, maar hij belt u zeker terug. Een goedeavond, meneer van Toren. (*legt neer*) Dat was meneer van Toren.

SIMON: Meneer van Toren blaast een beetje hoog van de toren. Hogere korting? Nou ja, ik bel hem nog wel. Later. (*tot Hans*) We zijn dus niet groot. Willen we ook niet. Dit is de administratie. (*wijst naar bureau*) Met mevrouw Muis. Mevrouw Muis is zo'n beetje mijn geheugen. En dat is (*wijst naar Co*) de afdeling productie. Meneer Kramer. Meneer Kramer kan alles en weet alles. Mensen, dit is.... hoe was je naam ook al weer?

HANS: Hans, me.meneer Ssss.....

SIMON (*wijst op kistje bananen*): 'n Banaan?

HANS: Graag, meneer Sssss.....

SIMON: Spijker. Neem er gerust een. Ze zijn rijp.

HANS (*neemt een banaan, pelt en eet*): D.dank u.

SIMON (*tot Muis en Co*): Jullie ook? Er zijn er genoeg. (*ze schudden nee*) Zelf weten. Eh... dit is dus Hans. Hans studeert. Hans studeert op de Academie voor.... wat was ook al weer?

HANS (*bekijkt de banaan*): In..industrieële vormgeving.

SIMON: Hans komt hier een paar maanden meelopen.

CO (*draait zich om*): Meelopen?

HANS: Ik loop sssstage. (*hapt*)

CO: Met wie? Waar? (*naar Simon*) Waarom weet ik hier niets van? (*Simon drukt hem een banaan in de hand*) Wat moet ik een student nou laten doen? Ik kan hem toch niet aan de machines zetten? (*Co pelt de vrucht, Simon neemt er ook een, uitgezakt zittend eet hij traag*)

HANS: N.nee, meneer K.k.kramer ...

CO: Of moet-ie meelopen in de buitendienst? (*hapt*)

HANS: Nee, ik...ik ..

CO: Verrek! Nou eet ik toch weer een banaan.

HANS: Ik moet in m'n sstage mo.modellen ontwikkelen. (*kijkt naar affiches aan de wand*)

CO: En ik kan al zo moeilijk af. (*legt restant weg*) Wat ga jij ontwikkelen?

HANS: N.nieuwe mo.modellen.

CO: Wij willen helemaal geen nieuwe modellen.

HANS: Nee, maar de k.klant wel! (*wijst naar affiche*) Z.zijn dit d.de dingen die hier gemaakt worden?

CO: Deze "dingen" zijn onze kisten en kratten. En de Weduwe Spijker en Co maakt deze kisten en kratten al meer dan een eeuw.

MUIS: Vanaf 1880.

HANS: Ach.achtienhonderd t.t....

MUIS: Tachtig! Vanaf 15 mei 1880. Meneer Spijkers overgrootvader heeft op die dag de eerste spijker in de eerste kist geslagen. Zo was het toch, Co?

CO: Je slaat de spijker op zijn kop! En dit model wordt nog steeds gemaakt! (*wijst een model aan*)

MUIS: Model Carmen! Naar meneers overgrootmoeder.

CO: En meneers grootvader.....

SIMON: Opa Spijker.

CO: Die ontwierp de eerste kràt. (*wijst*) Model Sara.

SIMON: Oma Spijker.

HANS (*voor een affiche voor model Amanda*): En uw v.v.vader maakte dit ding? A.a.amanda?

SIMON: Mijn vader ... nee.

CO: Meneers vader is helaas niet aan een eigen model toegekomen. Hij was hartpatiënt.

SIMON: Toe.. kom...

MUIS: Maar, Co, ik dacht dat hij meer.... (*wijst op haar voorhoofd*)

CO (*met schuin oog naar Simon*): Allebei eigenlijk. Misschien kwam dat hoofd ook wel door zijn hart. Of dat hart kwam door zijn hoofd.

SIMON: Kom zeg, dat valt allemaal wel wat mee.

MUIS: Maar meneers moeder is met de zaak doorgegaan.

CO: En hoe! Sindsdien zijn wij een begrip geworden in de wereld van de kisten.

MUIS: En de kratten. Onze klanten vervoeren van alles in onze kratten! Boeken en broeken, vis en machines, kippen en hanen....

SIMON (*berustend*): En bananen.

MUIS: En bananen. (*fel*) Maar die klant ging failliet.

SIMON: Zodoende zitten we nogal dik in de bananen. Wil je er nog een?

(houdt banaan omhoog) Geneer je niet.

HANS: Ssssstraks misschien.

SIMON: Muis, echt geen banaan?

MUIS: Dank je. Ze zijn nogal... overrijp.

SIMON (moe): Zijn we toch allemaal.

HANS (voor het portret): G.g.goeiedag.

SIMON: Het grote verschil is dat bananen dan op z'n lekkerst zijn.

HANS: D.d.deze kijkt ook niet echt v.vrolijk.

SIMON: Meneer Kramer heeft kiespijn.

HANS: D.deze dame bedoel ik..

SIMON: Dat is de Weduwe Spijker.

HANS: O.

CO: Nog zonder Co.

HANS: Co?

SIMON: Co kwam later. (zucht) Weduwe Spijker was dus mijn moeder.

CO: Meneers moeder, die wist wat werken was. Keihard werd er gewerkt en houd er rekening mee, jongeman, dat hier door iedereen nog steeds ouwerwets keihard gewerkt wordt. (kijkt door jaloezieën) Verrek! Er wordt helemaal niet gewerkt! Wat is dit?

MUIS (kijkt op horloge): Het is vijf uur! (Simon staat)

CO (verontwaardigd): Ja, het zal per ongeluk 'ns vijf over vijf worden. Ze zullen er 'ns vijf minuten te lang werken! Toen ik jong was werkten we tot zes uur. En als meneers moeder het vroeg, maakten we het nog veel later. En zaterdags ook, tot één uur. Kijk nou, hier, de werkplaats is al leeg. (naar midden, tot Hans) Waar was ik?

HANS: In de we..wereld van de k.k.kisten.

CO: en de kratten. Ons produkt staat dus wijd en zijd bekend als betrouwbaar en duurzaam... (Simon neemt een paar passen, maar wankelt) ... en onverslijtbaar.

MUIS (schiet toe): Gaat het?

SIMON (weert haar af): Laat me toch! (tot Hans) Wij zijn onverslijtbaar.

CO: En ze vliegen de deur uit.

HANS: V.v.v.liegen?

CO: Bij wijze van spreken.

HANS: Ik dacht al: k.k.k.isten die v.v.liegen.

CO (korzelig): Dat zijn natuurlijk andere kisten.

SIMON: Co, jij wijst hem de weg hier een beetje. Ik ga.

CO: Voor je gaat, Simon, even nog iets over de planning voor volgende week....

SIMON: Moet dat nu?

MUIS: O ja, en wil je ook dit kontrakt nog even doorlezen... (geeft hem stukken) ik zit nog wat met de betalingstermijnen....

SIMON: Ik niet. *(geeft ze terug)* Je doet maar.

CO: Ben je het er wel mee eens dat we eerst die vijfduizend gele Sara's maken voor Urk ...

MUIS *(geeft stukken weer)*: Maar jij moet ze tekenen. En morgen moet de bank gebeld worden...

CO: Of doen we eerst die duizend rose Amanda's voor die homo-drukkerij?

MUIS: We hebben meer krediet nodig om de lonen te kunnen betalen. Moet deze jongen eigenlijk nog gaan verdienen ook?

CO: Ben je gek? We geven hem af en toe een banaan! *(Simon wankelt)* Hij loopt alleen maar mee.

MUIS *(schuift een stoel toe)*: Ga even zitten.

CO: Simon, bel je straks Van Toren nog. Als hij die Carmens neemt, moet ik wel de kleur weten!

SIMON: Morgen.

CO: Morgen is te laat!

SIMON: O.K. O.K. Ik doe het zo. *(wuipt ze weg)* Neem jij die jongen mee en laat hem beneden zien.

HANS: K.kan dat ook m.morgen? Ik m.moet nog k.k.kattenvoer k.kopen.

MUIS *(verrast)*: O, wat voor kat heb jij?

HANS: K.kat?

MUIS: Je ging kattenvoer kopen.

HANS: O, maar dat is v.voor me..mezelf. Arme student, he! Einde van de m.maand.

MUIS: Jakkes!

CO: Dat is nog niks vergeleken bij de hongerwinter. *(bij de deur)* Aten we de katten zelf. *(pijnscheut)* Au! Die rotkiezen! Nou, kom op, loop je mee?

SIMON: Co, geef 'm een voorschot uit de kleine kas.

CO *(moppert)*: En hij heeft nog niks gedaan.

SIMON *(tot Hans)*: En neem nog een banaan.

CO: Hier! *(legt een hele kam bananen in Hans z'n armen)*: We hebben toch nog vijf kisten staan. Goed jongen, beginnen we bij de zagerij. Wij werken hier alleen met de allerbeste kwaliteit Fins Vurenhout.... *(beiden af)* ... hoe heette je ook alweer....

SIMON *(zit, tegen zichzelf)*: Hans.

MUIS *(doet iets met haar en kleding, ziet er minder streng uit)*: Waarom heb je hem aangenomen? Wat moet die jongen hier bij ons doen? Toch geen nieuw model kist ontwerpen?

SIMON: Ik was te moe om nee te zeggen, Muis.

MUIS: Dat is het. Jij kan geen nee zeggen.

SIMON: Nee.

MUIS: Je bent te goed.

SIMON: Goed....? Nee.

MUIS: Dat met die met die bananen bijvoorbeeld.

SIMON: De man had geen geld, alleen nog maar bananen.

MUIS: En we waren net door de haring heen.

SIMON: Die visboer ging ook failliet.

MUIS: Je ruikt het nog boven de bananen uit.

SIMON: Wat moet ik dan?

MUIS: Nee zeggen! Je laat je tegenwoordig veel te makkelijk inpalmen.

Net als door dat onbenul... die Katja.... volgens mij kon je tegen haar ook geen nee zeggen.

SIMON: Katja heb ik aangenomen voor het eenvoudige kantoorwerk.

MUIS: Je hebt ja gezegd omdat ze jong is en brutaal.

SIMON (*moe*): Ze is aardig.

MUIS: Aardig brutaal, ja, als al die jonge wichten! En dom! Dom! Ik durf haar niet eens de telefoon aan te laten nemen. (*Simon gaat staan*) Ze schrikt de klanten af, echt, Simon, ze loopt nog in een proefperiode, dus

SIMON: Alsjeblieft, nu even niet. (*grijpt zich vast aan burorand*)

MUIS: Heb je nog steeds geen oproep gehad? (*Simon schudt nee*) Ik begrijp niet waarom dat zo lang moet duren. Het is echt angstig om je zo te zien. Wat zegt zij daar van?

SIMON: Amanda....?

MUIS: Als ik je vrouw was

SIMON: Zou je dat willen?

MUIS (*verlegen*): Wat?

SIMON: Mijn vrouw willen zijn?

MUIS: Simon, doe niet zo... nou ja!

SIMON: Nee dus.

MUIS: Je bent getrouwd!

SIMON (*zucht*): Met Amanda.....

MUIS: En ik vind dat ze wat beter op je moet letten.

SIMON: Liever niet. (*zit*) Die rottrap hier nekt me.

MUIS: Als je boven bent zit je wel een kwartier uit te hijgen. Dat is toch niet normaal.

SIMON (*wijst naar borst*): Het lijkt wel alsof ik hier van hout ben, Muis. En af en toe is het net alsof er een spijker in geslagen wordt.

MUIS (*achter hem, hand op zijn schouder*): Simon toch....

SIMON: Een roestige vijfduimer met een stompe punt. (*Muis masseert zijn schouders*) In een knoestig stuk hout, zo voelt het.... (*legt hand op Muis d'r hand*) We zouden het hier bij het afval gooien... afval, te slecht om te branden.... (*Muis legt de armen op zijn borst, wang op zijn haar*)

.... dat hart van mij.

MUIS (*lief*): Dat domme domme domme spijkerhart.....

KATJA (*snel op van rechts, tikkeltje ordinair maar sexy gekleed en opgemaakt, ze overziet snel het tafereel*): Gossie zeg. Sorry hoor..

MUIS (*om de situatie te redden*): Dat is dus.. eh... maatje 40 voor de boord.

KATJA: Ik wou vragen of ik morgen.....

MUIS: U moet minstens maat 40 hebben. Deze is echt te klein. Maatje 36, geen wonder dat deze boord onplezierig zit.

KATJA: Gossie zeg, meneer draagt boordje 36 en het moet 40 zijn? Geen wonder, dat meneer geregeld zo benauwd is.

MUIS: Was jij nog niet weg, Katja?

KATJA: O ja, al lang! Maar toen schoot het me te binnen dat ik vergeten was te zeggen dat ik morgen even later kom.

MUIS: Nog later dan anders?

KATJA: Dat komt omdat mijn horloge stuk was en die is morgen klaar en als ik hem dan haal, dan kan ik daarna op tijd komen.

MUIS: Nou ja!

SIMON: Het is wel goed. (*moede glimlach*) En Katja.... als je dan toch winkelt.... koop een paar overhemden voor me. Jij weet vast wel wat mij goed staat.

KATJA: Gossie, dat is hartstikke leuk... je hebt tegenwoordig van die geinige met zonder boord. Hier om de hoek verkopen ze die. Yuppie Shirts heten ze.

SIMON (*wuift haar weg*): Al goed, al goed. Muis, geef jij haar wat mee uit de kleine kas.

MUIS (*met tegenzin, tot Katja*): Maar er wordt er één gekocht, wit en wel mèt boord!

KATJA: En maatje 40. Gesnopen.

SIMON: En... Katja.

KATJA: Ja meneer.

SIMON: Neem een banaan.

KATJA: Gossie! (*pakt er een*) Wat een kanjer. (*neemt er nog een*) En één voor m'n vriend.

SIMON (*royaal*): Natuurlijk. Heb je maar één vriend?

KATJA: Die meneer! (*naar rechts*)

MUIS (*tot Simon*): Ik ben zo terug.

SIMON: Nee, dat is niet nodig. (*Muis kijkt gekwetst*) Ik moet nog even bellen en... (*zucht*) Amanda zou me oppikken. Ik kom er niet onderuit. (*met walging*) Er wordt gedanst vanavond.

KATJA: Gossie zeg, gaat u met uw vrouw naar de disco?

MUIS: Meneer bedoelt dat hij met mevrouw naar een balletvoorstelling

gaat. *(neemt haar mee)* Meneer zou beter doen rust te nemen. *(beiden af)*

SIMON: Rust.... vergeet het maar. *(neemt telefoon, kiest nummer)* Met Spijker. Is meneer van Toren zelf aanwezig? Spijker van Weduwe Spijker en Co. Dank u.... daar gaan we weer... *(ademt zwaar)* Goedeavond meneer van Toren, met Spijker. Alles goed?.... *(vertrekt gezicht door pijnaanval)* Ja, ook alles goed. En.. heeft u al een besluit genomen?.... Nee, kunststof moet ik u echt afraden... *(knoopt overhemd los)* Kunststof geeft alleen maar problemen, het milieu enzovoort.... *(hand op de borst)* U heeft daar geen boodschap aan?... Maar u was toch altijd tevreden over Carmen, het model Carmen, ja..... Mag ik u toch een aanbieding doen?.... Meneer van Toren, bij afname van... *(ogen dicht)*... tienduizend... op jaarbasis... krijgt u 2 procent extra korting.... akkoord, 5 procent..... u belt mij... goede.... goedeavond. *(legt hoorn op haak, kijkt voor zich uit, het geluid van een hartslag, fluistert)* Mijn hart. Mijn domme... domme.... Spijkerhart... *(dan het geluid van eerste zachte dan harder wordende hamerslagen, Simon zit doodstil, dan een harde klap en Simon valt voorover met het bovenlichaam over het buroblad)*

EINDE EERSTE SCENE

TWEEDE SCENE

De volgende middag. Muis zit links en Katja rechts tegenover elkaar aan het grote buro. Co werkt aan de tekentafel met de rug naar hen toe. Katja houdt haar handen gespreid om haar pasgelakte nagels te drogen. Muis zit achter haar typemachine en staart regelmatig naar de telefoon op het buro. Als de telefoon rinkelt verstijft iedereen. Dan grijpt Katja voor Muis de telefoon.

MUIS (*sist*): Katja, geef hier! Kom!

KATJA (*in de hoorn, haastig*): Weduwe Spijker.

MUIS: Katja! (*reikt naar de hoorn*)

KATJA (*van haar af, telefonistestem*): Met de Weduwe Spijker.

CO (*mompelt*): En Co.

MUIS: Is dat het ziekenhuis?

KATJA (*met nadruk*): We-du-we Spij-ker.

CO (*met nadruk*): En-Co!

KATJA: En-Co.

MUIS: Is het nou het ziekenhuis of niet?

KATJA: Bent u het ziekenhuis? (*tot de anderen*) Hij is niet het ziekenhuis, zegt-ie. (*de anderen ontspannen, gaan aan hun werk*) Nee, u spreekt niet met de weduwe zelf. Waar ze is? In het ziekenhuis, maar zij is een hij, hoor. Weduwe Spijker is eigenlijk de weduwe niet, maar de directeur. Ik bedoel, de directeur van Weduwe Spijker...

CO (*automatisch*): En Co.

KATJA: Ja. En Co. Hij ligt in het Emmaziemenhuis.

MUIS: Wie heb je daar?

KATJA: Nee Co ligt niet in het Emma. Meneer Spijker, die ligt er. Met zijn hart. Meneer Spijker ligt er voor een hartoperatie.

MUIS: Wie heb je? Is het een klant?

KATJA: Wij vonden hem hier. Hij lag voor pampus over zijn buro. Nog een geluk dat we terugkwamen omdat er niks in de kleine kas was. Dat-ie een andere klep moest wist-ie al lang, maar er zat ook een vuiltje in de leiding. Krijg je een omleiding zeg maar. De dokters zijn net monteurs eigenlijk, vindt u ook niet, meneer... met wie spreek ik eigenlijk? O. En waarom belt u ons dan? O. Ja, ja. Maar meneer, dan moet u zelf ook als de bliksem naar het ziekenhuis! Dag, meneer. (*legt hoorn op haak*)

MUIS: Wie was dat?

KATJA: 'k Weet niet. Hij zei zijn naam niet.

MUIS: Maar waarom zei je dan dat hij naar het ziekenhuis moest.

KATJA: Dat leek me voor hem ook het beste.

MUIS: Waarom?

KATJA: Hij was verkeerd verbonden, zei-ie. (*schiet in een slappe lach*)
Verkeerd verbonden. Moet-ie terug naar het ziekenhuis. Om zich beter te laten verbinden! Hoe kom ik d'r op. Ik lach me slap.

MUIS (*ernstig*): Hou daar mee op. Katja!

KATJA: Ik zou z'n gezicht wel 'ns willen zien toen ik zei, dan moet u naar het ziekenhuis. Jeetje, ik krijg het er benauwd van. Meneer Kramer, hoe vond u'm?

CO: Ik kan er niet om lachen. (*gebogen over de tekentafel*) Die grap is zó oud! Nog ouwer dan ik. En m'n kies speelt ook weer op.

MUIS: En hou alsjeblieft op met dat stomme gegier.

KATJA: Een mens mag toch wel 'ns lachen.

MUIS: Lachen? Hier? Vandaag? Terwijl meneer Spijker een open-hart-operatie ondergaat? Terwijl de heren doktoren vechten voor zijn leven, kan jij lachen? Co, dat is de jeugd!

KATJA: Sorry hoor.

MUIS (*staart naar de telefoon*): Terwijl er elk ogenblik een beslissend bericht kan komen.

CO (*draait zich om, somber*): Ik heb zomaar het gevoel dat het niet goed gaat.

KATJA (*in tranen*): Ik zeg toch sorry.

MUIS: Als hij het niet haalt, is dat een ramp. Een ramp voor de Weduwe Spijker.

CO: En Co.

KATJA (*huilend*): Ik vind het ook hartstikke erg, hoor. Hij was altijd erg lief voor me. Een echt lieve man.

MUIS: Lief, lief? Nou ja, wat kan jij daar van weten. Hoe lang ben je hier nog maar? Hij was voorkomend. Geduldig. Hij nam alle tijd voor iedereen en bij jou was dat wel nodig ook. Wat had die man een geduld!

KATJA: Hij was hartstikke lief.

MUIS: Het is geen wonder dat hij het aan zijn hart kreeg. Hij stond op met de zaak en ging ermee naar bed. En eigenlijk was hij ook te goed, niet hard genoeg.....

CO: Hou toch 'ns op met dat geklets. Hij was dit, hij was dat... Jullie praten al in verleden tijd over hem.

MUIS (*trekt werk naar zich toe*): Ja, Katja, daar moet je 'ns mee ophouden. Zolang wij nog niets gehoord hebben, werken wij door. In de geest van meneer Spijker. Dus, als je nagels nu eindelijk droog zijn, zou ik het erg op prijs stellen, als je eindelijk 'ns met de brochures begon. Begrepen, Katja?

KATJA: Ik kan er niks aan doen, het komt van de zenuwen.

MUIS: En als de telefoon gaat, neem ik hem op! Begrepen?

KATJA: Ja, Muis..... *(na blik van Muis)* mevrouw Muis.

MUIS: De brochures dus.

KATJA: Ja, mevrouw. *(bij Co)* Meneer Kramer, weet jij... u waar die foldertjes zijn?

CO: Of meneer Kramer dat weet. Maar je mag wel Co zeggen, hoor. Hier. Kompleet met de prijslijsten. Even controleren. *(pakt stapeltje, kijkt en glimlacht)* Om deze gaat het. Kist Model Carmen. Deze moeten naar alle veilingen.

KATJA *(neemt stapel over)*: Naar de veilingen. Gesnopen!

CO: En dan van de kratten

KATJA *(neemt stapel in andere hand)*: De kratten...

CO *(teder)*: Van de kratten model Amanda.

KATJA: Zo heet mevrouw Spijker toch?

CO: Die heb ik mogen ontwerpen. Meneer heeft 'm naar mevrouw genoemd. Terecht! Mooiere krat als Amanda hebben we nooit gehad. Robuust en niet stuk te krijgen.

KATJA: Kunnen we van meneer niet zeggen.

MUIS: Katja!

KATJA: Sorry.

CO *(geeft folders)*: Deze moeten naar de machinefabrieken....

KATJA: Naar de machinefabrieken. Gesnopen.

CO: En de leerlooierijen, de gieterijen, de drukkerijen, de klompenfabrieken...

KATJA: De... de leerlooigietwat?.... *(telefoon gaat, Muis omhoog, wil beheerst de hoorn pakken, Katja laat brochures vallen, over het buro grist ze voor Muis de hoorn van de haak)* Met Weduwe Spijker. *(Muis valt terug in haar stoel)*

CO *(tussen de folders)*: En Co.

KATJA *(ratelt)*: Met Weduwe Spijker en Co. Heeft-ie het gehaald? Is de operatie gelukt? Of niet? Weet u het niet? Bent u ook al het ziekenhuis niet? Waarom belt u dan? *(luistert)*

MUIS *(ongeduldig)*: Ook verkeerd verbonden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto